

Alegat. 108.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o udzieleniu gminie miasta Kołomyi dalszego
prawa do pobierania myta kopytkowego.

Wysoki Sejmie!

Gmina miasta Kołomyi uprawnioną jest do poboru myta kopytkowego od r. 1872go.

Ostatnia koncesya udzieloną jej została uchwałą Wysokiego Sejmu, sankcyonowaną Najwyższem postanowieniem z dnia 26. listopada 1877. r. na przeciąg lat trzech.

Koncesya pomieniona upływa z dniem 15. marca 1881. r., miasto zatem prosi o odnowienie dotychczasowego prawa na dalszych lat sześć.

Przedłożone przez gminę rachunki sprawdzone zostały przez delegata Wydziału powiatowego i wykazują:

że dochód z myta kopytkowego, przez czas od dnia 15. marca 1878. r. do końca lutego 1880. r. uczynił kwotę 17.156 zł. 93 ct. Wydatki na cele drogowe poniesione przez gminę w terminie powyższym wynoszą 24.830 zł. 94 1/2 ct.

Okazuje się zatem nadwyżka w wydatkach w kwocie 7.674 zł. 1 1/2 ct. pokryta z innych funduszków.

Obliczenie powyższe nie obejmuje przytem remuneracyi dla asesora drogowego, ustanowionego po zwinięciu posady drogomistrza, która wynosi rocznie około 600 zł.

Rada powiatowa uchwałą z dnia 22. czerwca b. r. oświadczyła się za uwzględnieniem prośby Zwierzchności gminy Kołomyjskiej, wnosi jednak, ażeby odnowienie koncesyi nastąpiło tylko na dalsze lat trzy i stawia niektóre warunki, mające na względzie ścisłą kontrolę tak dochodów z myta kopytkowego, jak również wykonywania robót drogowych.

Warunki te w przeważnej części zgodne są z zasadami wskazanemi w sprawozdaniu komisji administracyjnej Wysokiego Sejmu z dnia 3. października 1878. r. i odtąd znajdują już zastosowanie przy każdorazowym odnawianiu koncesyi na kopytkowe.

Natomiast nowym jest warunek, że Rada powiatowa zgadza się na cofnięcie rogatki na drodze eraryalnej Horodeńskiej, (Ceniawa-Kołomyja) po za rampę kolejową.

Przeciw temu ustępowi wnieśli do Wydziału krajowego protest okoliczni właściciele, wyjaśniając, że przy odstawianiu produktów do dworca kolei żelaznej, korzystają wyłącznie z drogi rządowej, nie dotykając dróg wiejskich, że zatem pociąganie ich do zapłaty kopytkowej, nie miałyby usprawiedliwionej podstawy. Kwestya ta już była zbadaną i zgodnie z tym zapatrywaniem załatwioną przy udzielaniu obowiązującej koncesyi i dlatego protest wniesiony uznać należy za słuszny, i projektowanej przez Radę powiatową zmiany miejsca dla rogatki kopytkowej przy drodze Cenia-wa-Kołomyja nie przyjąć.

Zważywszy przeto:

że gmina miasta Kołomyi przez ostatnie lat dwa, cały dochód z myta kopytkowego zużyła prawidłowo, a nadwyżkę wydatków drogowych pokryła innymi funduszami;

że na dochodach gminnych ciężar należności dłużne, wynoszące kwotę . 185.808 zł.
spłacane w amortyzacyjnych ratach rocznych po 22.633 „

że wreszcie mieszkańcy gminy już teraz opłacają znaczne dodatki podatkowe, jako to:

od wódki i piwa .	75 %,
od wina .	50 %,
od mięsa .	50 %.

o zaprowadzeniu zatem nowych dodatków do podatków bezpośrednich, bez przeciążenia gminy, mowy być nie może;

nakoniec zważywszy: że przy odnawianiu koncesyi na kopytkowe zastrzeżone będzie na przyszłość używanie na miejskie cele drogowe prestacyi mieszkańców miasta, których wartość przez Zwierzchność gminną podaną jest na 4.800 zł. rocznie:

Alegat. Wydział krajowy wnosi, Wysoki Sejm raczy powiać następującej treści ustawę. ./

**Z Rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz
z Wielkiem księstwem krakowskiem.**

We Lwowie dnia 2. lipca 1880.

Marszałek krajowy :

Ludwik hr. Wodzicki w. r.

Sprawozdawca :

Władysław hr. Badeni w. r.

U s t a w a

o udzieleniu gminie miasta Kołomyi dalszego prawa do pobierania
myta kopytkowego.

Zgodnie z ustawą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela
się gminie miasta Kołomyi prawo pobierania myta kopytkowego na dalsze trzy lata, pod następu-
jącymi warunkami:

Art. II.

Pobór myta kopytkowego ma się odbywać przy dwunastu rogatkach, ustawionych w miej-
scach, gdzie w obręb miasta wchodzi następujące drogi:

1. Werbiąż — Kołomyja;
 2. Okrzesince — Kołomyja;
 3. Korolówka Kołomyja;
 4. Ceniawa — Kołomyja w punkcie dotychczasowym;
 5. Piadyki — Kołomyja;
 6. Kamioneczki — Kołomyja;
 7. Słobudka leśna — Kołomyja;
 8. Rakowczyk — Kołomyja;
 9. Szeparowce — Kołomyja;
 10. Diatkowce — Kołomyja;
 11. Sopów — Kołomyja;
 12. Ispas — Kołomyja.
- } w punktach dotychczasowych;

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to po-
dług następującego wymiaru:

- a) od konia, osła lub muła w zaprzęgu 3 (trzy) ct.
- b) od sztuki bydłęcia rogatego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
- c) od bydła luzem idących, od konia, osła lub muła 1 (jeden) ct.
- d) od sztuki owiec, kóz, nierogacizny, jagnięcia, koźlęcia, źrebięcia $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Bydłęta ssące wszelkiego rodzaju, które z matkami idą, tak samo cieleta, owce, kozy, nie-
rogacizna, jagnięta, koźlęta na wozie lub na plecach prowadzone, są wolne od opłaty kopytkowego.

Art. IV.

Wszystkie dla dróg krajowych istniejące przepisy co do uiszczania opłaty, co do uwol-
nienia od tejże, zupełnego lub częściowego, jakoteż co do przestępstw i kar, stosują się także do
opłaty kopytkowego w mieście Kołomyi.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obracany [na żaden inny cel, jak tylko na
brukowanie lub szutrowanie znajdujących się w obrębie gminy ulic, placów i dróg publicznych, nie-
eraryalnych i na zakładanie, lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i
dróg, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używa-
nia na miejskie cele drogowe prestacyi mieszkańców miasta, według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina miasta Kołomyi przed rozpoczęciem roku budżetowego
Wydziałowi powiatowemu preliminarz wraz z dokładnym kosztorysem tych robót, które zamierza
w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i po-
dług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina
miasta Kołomyi Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile prelininowane na ten rok z funduszu po-
boru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały, i czy cały dochód, który z poboru myta
kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich
pokrywanymi z funduszy poboru myta kopytkowego, służy Wydziałowi powiatowemu a względnie
Wydziałowi krajowemu.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Kołomyi wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna Władza powiatowa wskazane w ustawie drogowej środki przymusowe. Gdyby zaś takowe nie skutkowały, może polityczna Władza krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym wstrzymać pobór myta kopytkowego.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, t. j. opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Kołomyi pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Ustawa niniejsza wejdzie w życie z dniem, w którym dotychczasowa koncesya na pobór myta kopytkowego w gminie kołomyjskiej z dnia 26 listopada 1877. r. straci moc obowiązującą.

Art. XIII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.
